ளாளரை மங்களாசாஸநம்பண்ண வெழுந்தருள, அந்தவேளையிலே திருமலையாழ்வார், ஸந்நிதியிலே மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்க, இவர்கள் திருமலையாழ்வா ரெழுந்தருளின செய்தியும் உள்ளே மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளுகிறதும் அறியாமல் ஸந்தடியிலே பின்னேநின்று "உள்ளே ஸேவிக்கிறவார்?" என்றுகேட்க, கோயில் திருமலையாழ்வாரென்ன, மிகவும் உகப்பினாலே "கோயில்திருமலை பெருமாள் கோயிலன்றோ, பெருமாள் கோயிலிலே நமக்குத் திருமலையாழ்வாராகப் பெற்றோமே!" என்றருளிச் செய்துகொண்டு அவர் ஸந்நிதிவைஷ்ணவர்களுக்குப் பின்னேநின்று ஸ்ரீசடகோபனுக்கு திருமுடியை உயரவெடுத்தருள ஸ்ரீசடகோபன் திருமுடியிலே தரிக்கிறவளவிலே, தம்முடைய திருவிரலாலே யூன்ற அர்ச்சகரும் சீக்கிரமாக ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீசடகோபனை யெழுந்தருளப் பண்ணிவைத்து திருமலையாழ்வார் திருக்கையைப்பிடித்து பின்னேவருகிற நாலூர்பிள்ளையை, (அருளாளர் திருவடிகளை யூன்றினவரே) என்றழைத்து திருமலையாழ்வாரை அவர்கையிலே காட்டிக்கொடுத்து, "இவருக்கு மூவாயிரவ்யாக்யானம் ஸாதிக்கும்படி ஜ்யோதிஷ்குடியிலே நியமித்தோம், இவர் வந்தார், திருப்புட்குழி ஜீயர்பாடே ஈடுகேளாத இழவுதீர அத்தையும இவருக்கு ஸாதியும்" என்று பரவசராய் நியமிக்க, பிள்ளையும், "அடியேன் போரவ்ர்த்தனானேன், திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளை போராத விவருக்கு தினவுகெடச் சொல்ல வல்லேனோ"என்று சிந்தித்து நிற்க மனமொத்தநாதனை பேரருளாளர், (ఆత్మా వైపుత్రనామాసి) (ஆத்மாவைபுத்ரநாமாஸி) என்று ஆச்சான்பிள்ளை ஸாதித்தால் நீர்ஸாதித்ததாமென்று நியமித்தருள; "நாயன்றே நாயன்றே" என்று உகந்து புறப்பட்டருளி வாரீர் திருமலையாழ்வாரே ! நாம் போரஜரித்தோம், நீர் அதிநிபுணர், உமக்குத் தகும்படி சொல்லவல்லவர் இவர் என்று * நல்லமகனான ஆச்சான்பிள்ளை கையிலே காட்டிக்கொடுத்து, தமக்குத் திருநாராயண புரத்துக் கெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் புறப்பட்டெழுந்தருளினார்.

திருமலையாழ்வாரும், "க்ர்தார்த்தனானேன்" என்று ஆச்சான் பிள்ளை திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராயிருக்க இவரைக் கைக்கொண்டருளித் திருவாய்மொழி யீடுதொடங்கி நடத்தியருளாநிற்க, இத்தைத் திருநாராயண புரத்தில் ஆயி, பிள்ளை தொடக்கமானவர்கள் கேட்டு இவரையெழுந்தருளும்படி எம்பெருமானாருடைய திருமுகமாக திவ்யாஜ்ஞையிட்டுவிட அத்தைக்கண்டு ஆச்சான் பிள்ளை திருமலையாழ்வாரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருநாராயணபுரத்தேற வெழுந்தருள அவர்களும் எதிர்கொண்டு திருவடிகளை ஸேவித்து எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு போர (ఆరుహ్యామలయాదవాద్రిశిఖరం కల్యాణతీర్థం తతః స్నాత్వా లక్ష్మణయోగినః పదయుగం నత్వా తుగత్వా న్తతః । శ్రీనారాయణ మేత్యతత్రధరణీపద్మాలయామధ్యగం పశ్యేయం యదికిం తపఃఫలమతః సమ్పత్కుమారం హరిమ్) (ஆருஹ்யாமலயாதவாத்ரிசிகரம் கல்யாணதீர்த்தம் தத: ஸ்நாத்வா லக்ஷ்மண யோகிந: பதயுகம் நத்வாதுகத்வாந்தத: | ஸ்ரீநா

Dr. J. PARTHASARATHY LIBRARY

ராயணமேத்ய தத்ரதரணீ பத்மாலயாமத்யகௌபஶ்யேயௌயதிகிௌ தபஸி பல மத: ஸம்பத்குமாரம்ஹரிம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே க்ரமத்திலே பெரிய ப்ரீதியோடே சென்று திருநாராயணன் திருவடிகளை அரணாகப்பற்றி அங்கே இனிதமர்ந்தெழுந்தருளி யிருக்கிற எம்பெருமானாரை ஸேவித்து அவர் புருஷாகாரமாக யதுகிரிநாயகியாரையும் செல்வப்பிள்ளையையும் திருநாராயணனையும் ஸேவித்து அங்கே யெழுந்தருளி யிருந்து எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலே தொடங்கி, (௰ றுபெருஞ் செல்வம்) இத்யாதிப்படியே அவருக்குகப்பாக அங்கே ஆச்சான்பிள்ளையுடனே ஈடு முப்பத்தாறுயிரமுங் கேட்டார்கள்; அவரும் (மேலோர்க்கீந்தார்) என்னும்படி ப்ரஸாதித்தருளினார். திருமலையாழ்வாரும் அவர் திருவடிகளைப்பழுக்கஸேவித்து * அரியவருளிச்செயல் பொருளை ஆரியர்களெல்லாரும் உகக்கும்படிக்குக் கேட்டருளினார். பின்பு தேவராஜரும் இவருடைய ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்கியாதி குணபூர்த்தியைக்கண்டுகந்து இவரை விசேஷாபிமாநம் பண்ணியருளி தம்முடைய திருவாராதநமான * இனவாயர்தலைவனை இவர்க்கு ப்ரசாதித்தருளினார், (దేవాధిపాత్సమధిగమ్యసహస్రగీతే ర్భాష్యం నిగూఢమపియఃప్రథయాఞ్చకార । కున్తీపురోద్భవమముంశరణంభజేహం శ్రీశైలనాథమురుభక్తిభృతంశఠారే) (தேவாதிபாத்ஸமதிகம்யஸஹஸ்ரகீதேர் பாஷ்யம் நிகூடமபியஃ ப்ரதயாஞ்சகார - குந்தீபுரோத்பவமமும் ஶரணம்பஜேஹம் ஶ்ரீசைலநாதமுருபக்தி ப்ர்தம்சடாரேள) என்கிறபடியே தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளுந் திருமலை யாழ்வாருக்கு ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ராவண்ய மதிசயித்து அவர் திருவடித் தொழவேணு மென்கிற அபிநிவேசத்தை யுடையராய், (ఆజగామ ముహూర్తేన) (ஆஜகாமமுஹூர்த்தேந) என்கிறபடியே அவரெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கணம்பி யென்கிற திருப்படை வீட்டைக்குறித்து அங்கேசென்று அவர் திருவடிகளை ஸேவித்துத் தம்முடைய அபிநிவேசமெல்லாந் தீர்ந்து,

ஆழ்வாரைத் திருநகரியிலே திருக்குடிபுகுவிப்பதாகத் திருவுள்ளமாய், தாம் முந்தி திருநகரியேற வெழுந்தருளி காடுவெட்டிநாடாக்கி, (நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்) என்னும்படி குடியேற்றி ஆழ்வாரை யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு, (குருகூர்ச்சடகோபன்) என்னும்படி யதாஸ்த்தாநத்திலே யேறியருளப்பண்ணுவித்து, (శఠకోపమునింవన్దే శఠానాంబుద్ధిదూషకం। అజ్ఞానాంజ్ఞానజనకం తిన్త్రిణీమూలసంశ్రయమ్) (சடகோப முநிம்வந்தே சடாநாம் புத்திதூஷகம் - அஜ்ஞாநாௌஜ்ஞாநஜநகௌ திந்த்ரிணீமூலஸௌஶ்ரயம்) என்கிறபடியே உறங்காப்புளிசிழல்தன்னிலேயேறியருளப்பண்ணிஸேவித்துநிற்க, இவர்க்கு "சடகோபதாஸர்" என்று தம்முடைய திருநாமத்தை யதார்த்தநாமமாம்படி ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் (ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైఙ్కర్యశాలినే) (ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்ய கைங்கர்யசாலிநே) என்னும்படி * பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்காளுரியனாய் (புகழ்வண் குருகையும் பொற் கோபுரமும் புரிசைசூழ்கழனி தண்பொருனை மன்னுமாழ்வார் மறைத்தமி ழாயிரமுந் திகழும்படிசெய்த ச்ரீசைலேசர்) என்னும்படி ஆழ்வார் திருவடிகளிலே

அசேஷசேஷ வ்ருத்திகளிலும் அந்வயித்து அதுவேயாத்ரையாய்ப் போரா நிற்கிறகாலத்திலே;

விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையைஸேவித்து விசேஷார்த்தங்களைக் கேட்க வேணுமென்று திருவுள்ளமாய்த் திருவநந்தபுரத்தேற வெழுந்தருளி ஆழ்வாருடைய தமர்களில் ப்ரதாநராந வாசிதோற்ற * படமுடையரவிற் பள்ளிப்பயின்றவன் பாதங்கண்டுபணிந்து, அநந்தரம் (கண்ணன்கழலிணைகாட்டுமுலகாரியன்றாள், நண்ணுநலந்திகழ்நாரணனை) என்று சொல்லும்படியான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையைத் திருவடித்தொழுவதாக அவரெழுந்தருளியிருக்கிற *வாசமேகமழுஞ்சோலையான திருச்சோலைக்குள்ளேசென்று ஸேவிக்க, (గురుపదాంబుజంధ్యాయేత్ గురోర్నామసదాజపేత్) (குருபதாம்புஜம்த்யாயேத் குரோர்நாமஸதாஜபேத்) (శ్రీలోకార్య ముఖారవిన్దమఖిలశ్రుత్యర్థకోశం సతాం యద్గోష్ఠీఞ్చ వరేణదీనమనసా సఞ్చిన్తయన్తంసదా) (ஸ்ரீலோகார்யமுகாரவிந்தமகிலச்ருத்யர்த்தகோசம் ஸதாம் யத்கோஷ்டீஞ்சவரேணதீநமநஸாஸஞ்சிந்தயந்தம்ஸதா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் அவருடைய திருவோலக்கத்தையும் த்யாநித்துக்கொண்டு தம்முடைய திருமேனியிலே சிலந்திநூலிழைக்கும்படி அஸ்தமிதாந்யபாவராய் நாலாறுநாள் ஸமாதியாக வெழுந்தருளியிருந்து அநுபவித்து, பின்புஇவரைக்கண்டு இவர்க்குஸகலார்த்தங்களையும்ஸாதிக்க இவரும்கேட்டு க்ருதார்த்தராய் வேதகப்பொன்போல இவர்ஸம்பந்தத்தாலே தம்முடையஜந்மக்கொத்தைதயைக்கழித்துக்கொண்டுமீண்டு திருநகரியேறவெழுந்தருளினர். விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையும் வசநபூஷணத்தின் தாத்பர்யங்களை ஏழுகாதையாக ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்து ஸர்வருக்கு முபகரித்தருளி தாமும், (செறிபொழிலனந்த புரத்தண்ணலார் கமலபாதமணுகுவாரமரராவார்) என்கிறபடியே * அயர்வறுமமரர்களோடேகூடி அடிமைசெய்யவேணுமென்கிற ப்ராப்யத்வரையாலே தடுத்தும் வளைத்தும் பெறவேண்டும்படி பரமபக்தி தலையெடுத்து * அவாவற்றுவீடுபெற்றார்.

அப்போது நம்பிமார் திருவாராதநம் செய்யாநிற்க விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருவடித் தொழச்சென்று கர்ப்பக்ருஹத்திலே புகுந்து திருவடியருகே நிற்கக்கண்டு நம்பிமாரும், அது மலையாளதேசமாகையாலே புலையரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை யகத்து நாம் போகிறதில்லை என்று திருக்காப்புச் சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட அவ்வளவிலே அவர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் "விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகள் சேர்ந்தார்" என்று நாற்றந்தாதி இயலுடனே பரிவட்டம் திருமாலைக்கு கோயில் வாசலிலே வரக்கண்டு நம்பிமார் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்ட ஆஸ்சர்யத்தை அனைவருக்கும் வெளிப்படுத்தினர்களென்று ப்ரஸித்தமிறே. இச்செய்தியை யறிந்து திருமலையாழ்வார் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள், (గత్వా నవ్యపురం జగద్గురుపదధ్యానేరతంసుస్థిరచిత్తంనారాయణదాసమేత్యవిమలంనత్వాతదఙ్ఘ్రింముదా|

తస్మాదార్యజనోక్తిమూక్తికకృతం వేదాన్తవాగ్భూషణం (శ్రీవాగ్భూషణమప్యవాప్యసగురుశ్శ్రీశై లనాథోభవత్) (கத்வாநந்தபுரம் ஜகத்குருபதத்யாநேரதம் குத்ரசித்தங்காராயணதாஸமேத்யவிமலம் நத்வாததங்க்ரிம்முதா · தஸ்மாதார்யஜநோக்திமௌக்திககர்தம் வேதாந்தவாக்பூஷணம் ஸ்ரீவாக்பூஷணமப்யவாப்யஸகுருஶ்ஸ்ரீசைலநாதோபவத்) என்றநுஸந்தித்தருளினார்கள்.

இத்தைத் திருமலையாழ்வார் கேட்டருளி சிஷ்யபுத்ரர்கள் செய்யும் கர்த்யங்களெல்லாம் பிள்ளைவிஷயத்திலே அநுஷ்டாநசேஷமாம்படி அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினார். இப்படி இவருடைய சரமசேஷிவிஷய சரமாநுவர்த்தநத்தை யறிந்தவர்கள், (பற்றுதவெங்கள் மணவாளயோகி பதம்பணிந்தோன் - நற்றவராசனலந்திகழ் நாரணதாதருடன் - கற்றெரங் கூரகுலோத்தமதாதன் கழல்பணிவோன் - மற்றுருமொவ்வாத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாழியவே) என்று அநுஸந்தித்தார்கள். (வாழி நலந்திகழ் நாரணதாதன் வடிவும், வாழியவனமுதவாய்மொழிகள், வாழியவே, ஏறுதிருவுடையானெந்தை யுலகாரியன்சொற், றேறுதிருவுடையான்சீர்) என்று தாமும் அநுஸந்தித்தருளினார். பின்பு திருமலையாழ்வார் தம்முடைய திருமருமகனுரை புத்ராபிமாநம்பண்ணி, "தேவப்பெருமாள்" என்று நாலூராச்சான்பிள்ளை திருநாமஞ்சாத்தியருளினார்.

இனி பிள்ளைலோகாசார்யர் சிஷ்யராய் கொல்லிகாவலதாஸரான கோட்டூர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் பிள்ளையும் லோகாசார்யர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு திக்கில்கிடாரமென்கிற க்ராமத்திலே சிலநாளெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாதரண்ணரையர் அங்கே அவர் குமாரத்தியான ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரைத் திருமணம் புணர்ந்து அவர் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளியிருந்து தமக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்தங்களையெல்லாம் அவர் ஸந்நிதியிலேயே கேட்டருளி பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸந்நிதியிலே கேளாத இழவெல்லாந் தீர்ந்து, அந்த க்ருதஜ்ஞதைக்கு (வாழி மணவாளன் வாழியவன் வீரநகர், வாழியவன் கூரவைமண்ணின்மேல், வாழி,உலகாசாரியனுரைத்த பொருள்களெல்லாம்,பலகாலுரைக்குமவன் பண்பு) என்றநுஸந்தித்து அவரைப் பிள்ளைலோகாசார்யராகவே ப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டு அவருக்கு அநந்யார்ஹராய் அநுவர்த்தித்துப் போந்தார். இப்படி அவருக்கு அசேஷ ரஹஸ்யங்களையும் ஸாதித்து சிலநாள் கழிந்தவாறே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் பிள்ளையும் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்,

இப்படி ப்ரபத்தி மார்க்கமானது ஸங்குசிதமாக நடந்து செல்லுகிற காலத்திலே, ஸ்ரீயப்பதியாய் பரமகாருணிகனாய் * திருவரங்கத்தரவணையிலே, (உறங்குவான்போல் யோகுசெய்த) என்கிறபடியே ஜகத்ரக்ஷணசிந்தாயுக்தனாய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள், மீண்டும் தர்சநம் இப்படி * ஓராண்வழியாய் வருகிறபடியைக்கண்டு எம்பெருமானாரைப்

ஜீயரைக்கண்டாப்போலேகண்டு அநுவர்த்தித்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கந்தாடையண்ணனும் ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்ய பௌத்ரரான ஜீயர்நாயனாருக்கு திருவாய்மொழியினீட்டை ப்ரஸாதித்தருளினார். அநந்தரம், ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவும் ஸ்வாசார்ய நியமனத்தின்படியே நாயனாருக்கும் கந்தாடைநாயனுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி, பின்பு திருப்பதியே யிருப்பாக எழுந்தருளியிருந்த போளிபாக்கம் போரேற்றுநாயனார் தொடக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் திருவாய்மொழிநாயனாரென்று நிரூபகமாம்படி ப்ரஸாதித்தருளியும் பட்டர்பிரான் முனிபாத சேகரராய் தத்வம்ஶ்யரான பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும், ஸப்ரஹ்மசாரிகளான பரவஸ்து அழகிய மணவாள ஜீயருக்கும், திருவாய்மொழிநாயனாருக்கும், திருவாய்மொழியினீட்டை ப்ரஸாதித்தருளியும், ப்ரதிவாதிபயங்கரரென்னும் ப்ரஸித்தி தோற்ற ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்தார். அழகியவரதரான வானமாமலைஜீயர் வடதேசத்தினின்று மெழுந்தருளி ஜீயர்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின செய்தியை பெரியதிருமலையருகே கேட்டு மிகவும் ப்ரலாபித்தருளி திருமலையேறவெழுந்தருளிஅங்கேசிறிதுகாலம்பாடாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து கைங்கர்யார்த்தமாகக் கூட்டின த்ரவ்யங்களையும் கொண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளி மடத்திலே சென்று போரக்லேசித்து ஜீயர் நாயனாரையும் ஸேவித்து உடனே வானமாமலையேறவெழுந்தருளி கைங்கர்யங்களையெல்லாம் தலைக்கட்டியருளி மீண்டு திருமலை நோக்கி எழுந்தருளி எறும்பியிலே சிலநாளெழுந்தருளியிருந்து பௌத்ரஸத்வமண்ணனுக்கும் போளிபாக்கம் நாயனாருக்கும்திருவாய்மொழியின் ஈடுமுதலாக பகவத்விஷயங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி மீண்டு வானமாமலையேற வெழுந்தருளி தெய்வநாயகன் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்துடனேயும் பகவத்விஷயாநுஸந்தாந ஸாம்ராஜ்யத்துடனேயும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். பட்டர்பிரான்ஜீயரும் திருமலையிலே எழுந்தருளியிருந்து அண்ணராயச் சக்ரவர்த்தி, நாயனார், தோழப்பர் தொடக்கமான அநேகாத்மாக்களை இந்தத் தரிசந ப்ரவர்த்தகராக்கியருளி பரவஸ்து அண்ணரையும், பரவஸ்து அழகிய மணவாள ஜீயரையும், ஸத்புத்ர சிஷ்யர்களாக அபிமாநித்து ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தியருளி அகிலாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி (அந்திமோபாயநிஷ்டை) என்கிற சரமரஹஸ்யத்தை அருளிச்செய்து வாழ்வித்தருளியும், (எந்தை மணவாள யோகி யெனக்களித்த - அந்திமோபாய நிட்டையாமிதனைச் - சிந்தைசெய்திங் - கெல்லாரும்வாழ வெழுதிவைத்தேனிப்புவியில் - நல்லறிவொன் றில்லாதநான்) என்று தமக்கு அதில் கர்த்ருத்வராஹித்யத்தையும் அருளிச்செய்தாரிறே. ஆசார்ய பாரதந்த்ரரான பட்டர்பிரான் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த திருவரங்க

Dr. J. PARTHAS...
LIBRARY

தாஸரான தோழப்பரும், அவர் திருத்தமையனாரான அழகிய மணவாள தாஸ நாயனாரும் ஜீயர் நியமனத்தின்படியே * அரங்கத்துறைவர நுமதியுடனே திருநாராயணபுரத்திலே எழுந்தருளி எம்பெருமானாருக்கும் செல்வப்பிள்ளைக்கும் திருநாராயணப் பெருமாளுக்கும் திருநந்தவநந் தொடக்கமான எல்லா வடிமைகளுஞ் செய்துகொண்டு அங்கே அநேகம்பேர்களையும் ஜீயரபிமாநாந்தர்ப் பூதராம்படி திருத்திக்கொண்டு ஸ்ரீசைலத்திற்கு மேற்கும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர வைபவத்தைவர் த்திப்பித்துக்கொண்டு எதிராஜர் மடப்பின்னடியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். பின்பு அவர்கள் ஸந்தாந பரம்பரையிலுண்டான ஐயனா முதலானாரும் அப்படியே அந்தக் கைங்கர்யங்களை அபிவர்த்தமாக நடத்திக்கொண்டு போநதார்களிறே. பின்பு அழகிய மணவாளதாஸரான எறும்பியப்பாவும் ஜீயர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின செய்தியைக்கேட்டு ஆசார்யவிச்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் பெருமிடறுசெய்து மிகவும் ப்ரலாபித்து சோகார்த்தராய், ஆர்த்தி மிகுந்து அவர்விஷயமாக அருளிச்செய்ததில் (ఏపురః సపదిమదీయం వరవరము నివర్య మోచనీయమిదం । పరిచరతినహిభవన్తం భగవదభిమతాం స్తథైవనహి) என்றும், (ఇతిపునరేవమిదన్నాదురతరమిత్థారనిమ్న పథగాఘః । వరవరమునికరుణాం నిమ్నా బతిన్యపహుర్న శ్నూతేయమాః ॥ ఆయురపహారతిజగతామయమయయం విలయమపిజగద్భానుః । మయిపునరిదంస్పృశంసే వరవరమునివర్య వర్ధయత్యేవ ॥) என்றும், (తదితఃపరమనరూపంనవిళంబితుమిత్యపిన్తయర్ దయనా । మ్లేచ్ఛజనాదితోమాంవరవరమునివర్యమోచయత్వేశం) என்கிறபடியே தம்முடைய ஆர்த்தியை ஆவிஷ்கரித்து, இனி குறைநுபவைகதத்பரராய்தத்ஸேவாபிநிவேசத்தையுடையராய் ஜீயரைப்பிரிந்து ஸம்ஸாரத்திலிருக்கு மிருப்பு பிராட்டி பெருமாளைப் பிரிந்து ராவணபவநத்திலே தனிச்சிறையிருந்தாப்போலே அதிதுஸ்ஸஹமாய், (பொய்ந்நின்ற ஞாநமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும் இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை) என்றும், (கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங் குறுகாதோ) என்றும், (ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபேரார்த்தியை யுடையராய் ஒருபகலாயிரமூழியாய்அவர் திருநாமந்தன்னையேபலகாலும் வாய்வெருவிக்கொண்டுமுன்னடிதோற்றாதே திகைத்து மதிமயங்கி, (உந்மத்தர்போற் பித்தேயேறி) என்னும்படி எழுந்தருளியிருந்தார் இப்படி ஆசார்யாபிமாநநிஷ்டராய் யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோளென்று தந்தாம் சிஷ்யர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்கள். மற்றுமுண்டானபேரும் தந்நிஷ்டராய் தத்ஸேவோத்ஸுகராய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம் முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிள்ளைலோகார்யஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வர்த்தமான பிரபவ வருஷம் முதல் அக்ஷய வருஷம் வரையிலுமுள்ள தமிழ் வருஷங்களுக்குச் சரியான இங்கிலீஷ் வருஷங்கள்.

(1)	பிரபவ	1927 - 1928
(2)	விபவ	1928 - 1929
(3)	சுக்கில	1929 - 1930
(4)	பிரமோதூத	1930 - 1931
(5)	பிரஜோத்பத்தி	1931 - 1932
(6)	ஆங்கிரஸ	1932 - 1933
(7)	ஸ்ரீமுக	1933 - 1934
(8)	பவ	1934 - 1935
(9)	யுவ	1935 - 1936
(10)	தாது	1936 - 1937
(11)	ஈஸ்வர	1937 - 1938
(12)	பகுதானிய	1938 - 1939
(13)	பிரமாதி	1939 - 1940
(14)	விக்கிரம	1940 - 1941
(15)	விஷு	1941 - 1942
(16)	சித்திரபானு	1942 - 1943
(17)	சுபானு	1943 - 1944
(18)	தாருண	1944 - 1945
(19)	பார்த்திப	1945 - 1946
(20)	விய	1946 - 1947
(21)	ஸர்வஜித்து	1947 - 1948
(22)	ஸர்வதாரி	1948 - 1949
(23)	விரோதி	1949 - 1950
(24)	விக்ருதி	1950 - 1951
(25)	கர	1951 - 1952
(26)	நந்தன	1952 - 1953
(27)	விஜய	1953 - 1954
(28)	ஜெய	1954 - 1955
(29)	மன்மத	1955 - 1956
(30)	துர்முகி	1956 - 1957
(31)	ஹேவிளம்பி	1957 - 1958
(32)	விளம்பி	1958 - 1959
(33)	விகாரி	1959 - 1960
(34)	சார்வரி	1960 - 1961
(35)	பிலவ	1961 - 1962
(36)	சுபகிருது	1962 - 1963
(37)	சோபகிருது	1963 - 1964
(38)	குரோதி	1964 - 1965
(39)	விசுவாவஸு	1965 - 1966
(40)	பராபவ	1966 - 1967
(41)	பிலவங்க	1967 - 1968
(42)	கீலக	1968 - 1969
(43)	சௌமிய	1969 - 1970
(44)	சாதாரண	1970 - 1971
(45)	விரோதிகிருது	1971 - 1972
(46)	பரிதாபி	1972 - 1973
(47)	பிரமாதீச	1973 - 1974
(48)	ஆனந்த	1974 - 1975
(49)	ராக்ஷஸ	1975 - 1976
(50)	நள	1976 - 1977
(51)	பிங்கள	1977 - 1978
(52)	காளயுக்தி	1978 - 1979
(53)	சித்தார்த்தி	1979 - 1980
(54)	ரௌத்திரி	1980 - 1981
(55)	துன்மதி	1981 - 1982
(56)	துந்துபி	1982 - 1983
(57)	ருத்திரோத்காரி	1983 - 1984
(58)	ரக்தாக்ஷி	1984 - 1985
(59)	குரோதன	1985 - 1986
(60)	அக்ஷய	1986 - 1987